Nr. 4510.

CURRENDA XVIII.

A. D. 1874.

Nr. 4433.

Do wielebnych rządców kościołów parafialnych.

Stosownie do poniżéj umieszczonych rozporządzeń c. k. Namiestnictwa z 12. Grudnia b. r. L. 47739 i w c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z 25. Września b. r. L. 13503., wzywa się wielebnych rządców kościołów parafialnych, z których probostw kiedykolwiek bądź nowe beneficya albo kapellanie utworzono, lub pojedyńcze wioski albo osady wyłączono a do innych probostw przyłączono aby, jeżeli z tytułu dawnéj przynależności jakieś daniny i t. p. z tych wiosek dotychczas pobierają, podług załączonego wzoru takowe wykazali i do 20. Stycznia 1875. biskupiemu Konzystorzowi przedłożyli.

Tu należą także indemnizowane robocizny, daniny, dziesięciny i t. p. za które wystawione zostały obligacye indemnizacyjne.

Zechcą przeto wielebni rządcy kościołów rozpatrzyć się w inwentarzach i innych dokumentach parafialnych, i na podstawie tychże sporządzić żądany wykaz, mający zawierać w sobie, nie tylko wyszczególnienie wszystkich dotąd pobieranych danin i t. p. z wydzielonych wiosek, jak niemniéj wykazujący kwotę kapitału jaką otrzymali w obligacyach indemnizacyjnych z wiosek wyłączonych z ich probostwa za zniesioną dziesięcinę, robocizny, i t. p.

Z Konzystorza biskupiego.

Tarnów dnia 28. Grudnia 1874.

L. 47739.

Według załączonego w odpisie zeskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa W. i O. z dnia 25. Września 1874. l. 13503 żąda Jego Excelencya Pan Minister wykazu wypadków, w których po mimo dokonanéj zmiany parafii, prawo do świadczeń ze strony parafian pozostało dawnemu plebanowi.

Wzywa się Przewielebny Konzystorz, by na podstawie dotyczących aktów przedłożył c. k. Namiestnictwu żądany wykaz według załączonego formularza do końca Stycznia 1875.

Lwów dnia 12. Grudnia 1874.

W zastępstwie
Eckhart.

Currenda haec illico per postam expediatur.

Abschrift. k. k. Minister für Cultus und Unterricht ddto. 25 September 1874 an den k. k. Statthalter für Galizien. — M. Z. 13.503.

Im §. 21. Abs. 2. des Gesetzes vom 7. Mai 1874. R. G. Bl. Nr. 50. wird bestimmt, daß unter den in den selben §en Abs. 1. bezeichneten Beschränkungen, überall, wo bisher, ungeachtet einer vorgekommenen Umpfarrung, ein Recht auf die den Parochianen als solchen obliegenden Leistungen dem früheren Pfarrer verblieben ist, dasselbe unbeschadet des persönlichen Bezugsanspruchs des derzeitigen Pfarrers zu übertragen sei. — Wie der Vorbehalt zu Gunsten des derzeitigen Pfarrers erkennen läßt, ist es in der Intention dieser gesetzlichen Bestimmung gelegen, daß alle nach derselben begründeten Erscindirungen, nicht erst bei einem vorfallenden Pfründenwechsel, sondern sofort durchzuführen sind, und daß nur die thatsächliche Überweisung des bisherigen Bezugs an den Benefiziaten der neuen Pfarre auf den Wegfall des persönlich berechtigten Benefiziaten der früheren Pfarre bedingt sein soll.— Sonach finde ich zur Ausführung dieser gesetzlichen Bestimmung anzuordnen, daß alle in dem dortigen Verwaltungsgebiete vorfindlichen Fälle, in denen §. 21. Abs. 2 ect. Anwendung zu finden hat, zu dem Ende zu erheben sind, damit die von dem Gesetze normirte Erscindirung nach vorausgegangener ordentlicher Verhandlung, und -- wenn nöthig — nach instanzmäßigen Entscheidung der obwaltenden Streitpunkte durchgeführt werde.—Es versteht sich hiebei von selbst, daß bei der Verhandlung aller Betheiligten Gelegenheit zur Wahrung ihrer Interessen zu gewähren und daß im Falle einer Judicatur, den durch dieselbe betroffenen Partheien die Berufung an die höhere administrative Instanz ausdrücklich frei zu halten ist.—Nicht minder versteht sich von selbst, daß der im Gesetze vorbehaltene persönliche Bezugsanspruch des derzeitigen Benefiziaten auch in den Erscindirungs-Erkenntnissen ausdrücklich vorzubehalten ist, und daß die Erscindirung zunächst nur die Wirkung zu äußern hat, daß Veränderungen in der erscinderten Leistung von Augenblicke der Erscindirung auf Rechnung und Gefahr des Benefiziaten der neuen Pfarre gehe. Dagegen hat sofort nach Eintritt des Pfründenwechsels auch die thatsächliche Überweisung des erscindirten Bezuges zu erfolgen und hat derselbe insbesondere kein Object der Intercalaransprüche des Religionsfondes mehr zu bilden. — Die Ergebniße der Verhandlungen wollen E. Excellenz seinerzeit in übersichtlicher Darstellung zur Kenntniß bringen. Genehmigen E. E. etc. Stremayr mp. dus.

Diözese . . . . . . Formular

Ausweis

Post Nr.	Von der Pfarre N. N.	wurde (wurden) exscindirt die Ortschaft (Ortschaften)	u. wurde zu einem selbstständigen Benefizium (Pfarrei, Kaplanei) erhoben mit dem Size N. N.	wurde (wurden) dem Benefizium N. N. einverleibt	Leistungen welche dem früherem Pfarrer verblieben sind	Erkenntniss mit welchem die Exscindirung ausgesprochen wurde	Anmerkung

Nr. 4198.

Poniżéj podajemy do wiadomości Wieleb. duchowieństwa dyecezalnego wysok. rozporządzenie c. k. Namiestnictwa jako dalsze objaśnienie **ustawy z dnia 27go Maja 1873 do L. 253.** ogłoszonéj w kurendzie XVII. 1873.

Odpis rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 18go listopada 1873. l. 37032.
Do Najprzewielebniejszego Konzystorza Metropolitalnego obrz. łać. we Lwowie.

W dzienniku ustaw krajowych wydanym i rozesłanym dnia 2go lipca 1872 ogłoszoną została ustawa z dnia 27go maja 1873 Nr. 253 tycząca się wykupu robocizny, prawa mlewa, mesznego, skópczyny, proskurnego i t. p. świadczeń, jako też danin uiszczanych w naturaliach i pieniądzach klasztorom, kościołom i plebanom a polegających na osobnych od dziesięciny niezawisłych tytułach.

Celem dalszego wykonania téj ustawy udzielił Pan Minister wyznań i oświecenia reskryptem z dnia 11. lipca 1873. l. 7552. c. k. Namiestnictwu następujące rozporządzenie.

Według §. 14. na wstępie powołanéj ustawy wydają z końcem każdego roku c. k. kasy podatkowe uprawnionemu odsetki, spłacone od pozostałego kapitału, jako przypadającą mu roczną rentę, raty zaś kapitału wydają temu, który według teraz obowiązujących przepisów czuwać winien nad całością majątku osób lub korporacyi, którym wspomnione raty kapitału przypadają, i którego również obowiązkiem jest, otrzymane z c. k. kasy dodatkowéj raty kapitału w sposób przepisany korzystnie umieścić a dochody wydać uprawnionemu.

Przy korporacyach duchownych rozumie się samo przez się, że odnośne raty kapitału wydane być mają temu, który według statutów stowarzyszenia dotyczących powołany jest do administracyi majątku korporacyi duchownéj z obowiązkiem aby czuwał nad otrzymaniem części kapitału jako należącego do majątku zakładowego a zatem z zastósowaniem się przy fruktyfikacyi takowych do przepisów obowiązujących co do oprocentowania i prowadzenia ewidencyi majątku kościelnego.

Celem utrzymania c. k. Namiestnictwa w ciągłéj wiadomości o stanie téj części majątku zakładowego w mowie będących korporacyi, zniesło się c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia z c. k. Ministerstwem skarbu dla wydania poleceń c. k. kasom podatkowym w Galicyi, by takowe o każdéj racie kapitałowéj która wskutek w mowie będącéj ustawy krajowéj wydaną zostanie tym korporacyom, doniosły c. k. Namiestnictwu, którego rzeczą będzie zażądać dowodów o dokonanéj przy wydanych kapitałach fruktyfikacyi.

Co się zaś tyczy kościołów i plebanij, którym na mocy téj ustawy krajowéj przypadają kapitały wykupu, nie pozostaje w obec okoliczności, iż administracya majątków kościelnych i plebańskich w Galicyi nie została jeszcze według postanowień najwyższéj decyzyi z dnia 3. października 1858. uregulowaną, nic innego tylko, żeby c. k. kasy podatkowe doręczały w drodze c. k. Namiestnictwa wpływające kapitały wykupu, dotyczącym konzystorzom biskupim, których staraniem będzie takowe z pupilarném zabezpieczeniem ulokować korzystnie, a dochody wydać uprawnionym do pobierania rent kościołom i ple-

banom dla starannego przechowania. Przy tém baczność na to zwrócić należy, że w razie zakupienia za wspomnione kapitały papierów publicznych, takowe na rzecz dotyczącego kościoła lub plebanii zastrzeżone być winne.

O postępowaniu tém porozumiał się również pan Minister wyznań i oświecenia z panem Ministrem skarbu w celu wydania stósownych poleceń c. k. kasom podatkowym.

O czém się Najprzewielebniejszy konzystorz z tém poleceniem zawiadamia, by dotyczące postanowienia podał do wiadomości przełożonych duchownych korporacyi, a oraz sam o każdorazowém korzystném ulokowaniu wspomnionych kapitałów wykupu donieść zechciał dla wiadomości c. k. Namiestnictwa, w celu aby takowe w położeniu było utrzymać w dokładnéj ewidencyi majątek zakładowy udział w tém biorących zakładów kościelnych po uskutecznioném zanotowaniu w inwentarzach tychże.

D. j. w.

L. 37.032. Przewielebnemu konzystorzowi biskupiemu w Tarnowie do wiadomości i zastósowania się.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 18go listopada 1873

W zastępstwie

Eckhard.

Nr. 4338.

Fine comparandae imaginis historicae auctore Matejko „Unia lubelska“ coaluit Leopoli Consortium cujus praeses est D. Ludovicus Skrzyński, vicepraeses vero D. Marcellus Tarnawiecki hunc prosequens scopum ut, quantum ad hoc necessarium 30000 fl. via collectionis procuraret. Itaque Venerabiles Fratres ad hoc opus conferentes velitis quantum oblatum ad praefatum consortium Leopolim dirigere.

E. Cons. Ep. Tarn. 16. Dec. 1874.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 28. Decembris 1874.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1874. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis. Impensis Consistorii.